

Bir Hikaye Bu

– Lütuf VELİ · 17 Eylül 2010

Bir ozan varmış uzak şehirlerin birinde.
İçinde volkan kaynarmış ki, hem de derinde.

Yemez içmez olmuş,başında püsküllü bela.
Bakarmış uzun uzun,bitmeyen diğer yola.

Bir garip anası varmış,bir de sazı yaren.
Ona aşkı vermiş, ol gece bir garip eren.

Vuslat diyor, ne zaman dokunsa saza ağlar.
İçinde hasretler alev almış öze ağlar

Ol gecede düşte gördü sevdasını eren.
TEMMUZ ORTASI kışta gördü sevdasını eren.

Ağlıyordu,açmış ellerini mevlaya.
Al diyordu,açmış kollarını mevlaya.

Saza dedi yaren,düşer misin benle yola.
Saz dedi nedenimsin,elbet gidenle yola.

Helallik aldı ozan,kocamış anasından.
Anası saza yaktı kurbanlık kinasından.

Üç gün yol yürüdü ozan ,yollar uzak bitmez.
Bırakın kurdu ,kuşu,burda çakallar ötmez.

Bir pınar başıydı ya konalgası garibin.
Kurumuş bin yıllık çoban çeşmesi magribin.

Ne bir yol var gidilsin,ne de garip bir yolcu.
Sazı yaren bilip sarılışı ,acı acı...

Sevgiye lakayd kalamadı dostu yaren.
Dedi,ben inlerim dost acıdı mı,neren...

.....